

عنوان مقاله:

درآمدی بر تفسیر آیه 33 سوره مائده (محرابه)

محل انتشار:

دوفصلنامه دین و دنیای معاصر، دوره 2، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمد حسن لواسانی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه دولتی کاشان، کاشان، ایران.

خلاصه مقاله:

آیه 34 سوره مائده از محاربه و مجازات آن سخن گفته است. آیه ای که در مورد گروهی ناسپاس و گستاخ نازل شده است. اگر چه واژه محاربه از حرب به معنای جنگ گرفته شده، اما از دیدگاه قرآنی و فقهی، برخی ویژگی ها در آن لحاظ گردیده است. به هرحال چنانچه محارب پیش از دستگیری توبه نماید، کیفر نمی بیند. البته وضع این مجازات در راستای تامین اهدافی همچون پیشگیری و بازدارندگی، برقراری امنیت عمومی و اصلاح مجرم صورت گرفته است. باور بر این است که قانونگذار کیفر در پی نابودی کرامت انسانی نبوده، چرا که این مجازات جهت تدارک لطمه به کرامت جامعه وضع شده است. علاوه بر این توبه و اصلاح بزهکار نیز سبب سقوط کیفر بشمار آمده است، حتی در صورت اجرای کیفر نیز حرمت مسلمان بودن وی نادیده گرفته نشده است. گذشته از این، مجازات یاد شده بنا بر یک نظریه فقهی و نیز بنا بر تفسیری از امام جواد 7 از اساس منتفی می باشد. دستاورد این مقاله در نتیجه انعکاس یافته است.

کلمات کلیدی:

محرابه، کرامت انسانی، مجازات، تفسیر فقهی، آیه 33 سوره مائده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1027432>

